MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Oficiul Național al Colonizărilor

Publicațiune

Nr. 4826 din 29 Aprilie 1946.

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 29 Mai 1946, orele 16, se va ține în localul Oficiului Național al Colonizărilor, situat în București, str. Pictor Grigorescu No. 12, licitația publică, pentru vinderea inventarului fabricei de tricotaje fostă Fratz Gross, din Brașov; inventar ce se compune din:

a. Mașini de tricotat, — diferite.
b. Diferite scule și instrumente.
c. Diferit material brut și fabricat.

Având preț inițial de începerea licitației dela lei, 17.018.800.

Licitația se va ține cu oferte închise și în conformitate cu articolele 88 — 110 inclusiv din Legea Contabilității Publice și normele publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele care vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă și garanția de 5% din valoarea prețului oferit iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care pot fi văzute în fiecare zi de lucru dela orele 11—13 în localul Oficiului Național al Colonizărilor din București str. Pictor Grigorescu No. 12, sau la Brașov la Camera de Agricultură.

Inventarul se poate vedea în zilele de 23, 24, 25, Mai a. c. între orele 9—12 în str. Biserica Română No. 7, Brașov.

Dir. General, *(Indescifrabil).*
8608

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Oficiul Național al Colonizărilor

PUBLICAȚIE

Nr. 4816 din 29 Aprilie 1946.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 28 Mai 1946, orele 16, se va ține în localul Oficiului Național al Colonizărilor, situat în București, str. Pictor Grigorescu 12, licitația publică pentru arendarea întreprinderilor mai jos menționate.

1. Moara D. Gospodinov din comuna I. G. Duca Jud. Tulcea, având prețul inițial de lei 15.000.000, arendă anuală.
2. Moara Tomas Wolcinschki din com. Valea Neagră Jud. Constanța, având prețul inițial de lei 8.000.000 arendă anuală.
3. Moara Glass Maria din com. Bilca jud. Rădăuți, având prețul inițial de lei 440.000 arendă anuală.
4. Moara Andreeass Eressmann din com. Gălănești jud. Rădăuți, având prețul inițial de lei 320.000 arendă anuală.
5. Moara Straub Mihail, din com. Voivodeasa jud. Rădăuți, având prețul inițial de lei 240.000 arendă anuală.

Prețurile inițiale arătate în dreptul fiecărei întreprinderi reprezintă arenda anuală de la care începe licitația.

Licitația se va ține cu oferte închise și în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din Legea Contabilității Publice. Reg. O. C. L.-ului și normele publicate în Mon. Of. Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele care vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă și garanția de 5% din valoarea arenzii oferite, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care pot fi văzute în fiecare zi de lucru dela orele 11—13 în localul Oficiului Național al Colonizărilor din București strada Pictor Grigorescu No. 12 din București, sau la Administrațiile Generale locale din județele respective.

Termenul de arendare pentru toate întreprinderile susmenționate este de doi ani.

Dir. General, *M. Ciocâltău.*

CASSA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI
SERVICIUL CONSTRUCȚIILOR ȘI INSTALAȚIILOR

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE

Serviciul Construcțiilor și Instalațiilor CAM din București, Calea Victoriei Nr. 152, et. III, va ține următoarele licitații:

1. La 23 Mai 1946 ora 11 a. m. pentru reparații la Administrația CAM Iași în valoare de lei 33 de milioane.
2. La 24 Mai 1946 ora 11 a. m. pentru construirea unui bloc de locuințe la Tg. Ocna în valoare de lei 350.000.000.
3. La 25 Mai 1946 ora 12 a. m. pentru construirea unui bloc de locuințe la Ocnele Mari în valoare de 350.000.000 lei.

Garanția de licitație se fixează la 5 la sută din valoarea lucrării.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din Legea Contabilității și a Regulamentului Direcției Licitațiilor.

Dosarul licitației, precum și orice alte lămuriri se pot lua în fiecare zi de lucru între orele 11—13 p.m.

C. Andrițoiu 8605

Vând Tractor
Lanz 45 C. P. ou plug
în stare de funcțiune
GOGU MÂNCU, Chiajna, Ilfov

Caut Bicicletă
în perfectă stare
pentru fetiță 10 ani
A se adresa telefon 6.03.66
52

BOHRMAȘINA
electrică, dentară, nouă
VÂND
Telefon 6.25.81

Cumpăr 2 cauciucuri
noi mașină 600/16 sau 650/16
sau 700/16
Telefon 3.32.33

Vând ocazie
Covor persan indigen 3/4
Prelungirea Mătăsari Noi 5
Bulevardul Ferdinand
73

Schimb apartament
2 camere contra 3 și hall
sau casă boierească
Telefon 3.67.88
74

AMIDON
de cartofi prima calitate
cumpăr
Telefon 5.48.10 89

MEMENTO

CALENDAR

DUMINICA 5 MAIU 1946
Ortodox: Muc. Irina.
Catolic: Piu.
Protestant: Gothard.
Ebraic: 7 Iiar 5706.

FAZELE LUNII
5. Lună nouă.

RADIO

DUMINICA 5 MAI 1946

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
7.30: Radio jurnal; Buletinul de știri române în limba rusă.
7.50: Muzica dimineții (discuri).
RADIO ROMANIA
8.15: Emisiune în limba maghiară.
RADIO BUCUREȘTI
8.15: Continuarea muzicei de dimineață (discuri).
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
8.45: Ora copiilor.
9.45: Transmisiunea slujbei religioase dela Sfânta Patriarhie.
11.00: Transmisiunea dela Ateneul Român: Concertul simfonic al Orchestrei Filarmonica, dirij. de Constantin Silvestri; Festival Beethoven: Uvertura „Leonora" nr. 2; Triplu Concert pentru pian, vioară și orchestră (soliști: Maria Fotino-pian; Alex. Teodorescu-vioară și Ion Fotino-violoncel); Simfonia a 8-a în fa major.
13.00: Ora satului.
14.00: Radio jurnal.
14.20: Carnetul unui bucureștean.
14.25: Radio Magazin.
RADIO BUCUREȘTI
14.55: Orchestra Nicu Stănescu — voce: Alexandru Bojenescu.
15.45: Muzică distractivă (discuri).
16.00: Taraful Baimuștață-Bănățeanu — voce: Maria Simicorescu.
16.30: Muzică variată ușoară (discuri).
17.00: Muzică de balet (discuri).
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
17.30: Ora Sindicală.
18.00: Corala Sindicatului Funcționarilor din Ministerul Muncii, dirij. de profesor Constantin Rădulescu.
18.30: Actualități Sovietice.
19.00: Orchestra de salon Radio, dirij. de Ion Hartulary-Darclée, solistă: d-na Lisette Dima, dela Opera Română.
RADIO ROMANIA
20.00: Jurnal pentru provincie.
RADIO BUCUREȘTI
20.00: Jurnal pentru capitală.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
20.10: Revista presei.
20.15: Universitatea Radio — O scriitoare a poporului: „Bucura Dumbravă" de Maria Sârbulescu.
20.30: Cântă Beniamino Gigli (discuri).
20.35: Ora femei.
20.55: Momentul Justiției poporului.
21.05: Lila Rose Blanche Cristescu canto.
21.20: Cronica externă, de George Ivașcu.
22.00: Radio jurnal; Buletinul de știri române în limba rusă; Cronica sportivă.
22.40: Muzică populară românească (disc.).
23.00: Muzică variată ușoară (discuri).
24.00: Ora exactă — Închiderea emisiunii.
Dela orele 14.30—15.30 Radio Dacia Română pe lungime de undă 32,4 m. emite pentru străinătate.

TEATRE

DUMINICA
OPERA: (mat.): Spectacol de balet; (seara): Butterfly.
NAȚIONAL: (ora 2.30): Turneu în provincie; (ora 6.30): Arleziana.
STUDIO: (ora .50): Inamorata; (ora 6.30): Unchiul Vania.
MATINEE LA ORA 3.30
COMEDIA: Casa cu două fete.
MUNICIPAL: (ora 3.30): Sărutul în fața oglinzii; (ora 7): Ultimul drum.
MUNCITORESC: B. W. 1.
ATENEU: Altețe sa iubește.
COLORADO: Târgul dragostei.
TEATRUL VICTORIEI: Femeia și Paiața.
MODERN: Al 8-lea păcat.
TEATRUL NOSTRU: Rețeta fericirii.
TEATRUL MIC: Oameni de afaceri.
TEATRUL NOU (sala M. Basarab): Așa începe dragostea.
REVISTE
ALHAMBRA: (ora 10.30): Spectacol pentru copii; (mat. și seara): Îngerul albastru.
GIOCONDA: Victoria.
SAVOY: Primăvara la Savoy.
STUDIO BARAȘEUM: Sonata Kreutzer.
BARAȘEUM: Tevie Lăptarul.
NORA PIACENTINI-ATLANTIC: Athenée Palace.
TEATRUL PTR. COPII MICUL GULIVER: Copiii, mugurii păcii.
CARAVANA (B-dul Brătianu 20): Pădurea fermecată.
CIRCUL ZOOLOGIC KRATEJL la Palladium (ora 18.30): Program excepțional.
CIRCUL MILEA (bariera Vergului): Numere de atracție.

LUNI
OPERA: Aida.
NAȚIONAL: Arleziana.
STUDIO: Mitică Popescu.
COMEDIA: Casa cu două fete.
MUNICIPAL: Ultimul drum.
MUNCITORESC: B. W. 1.
ATENEU: Altețe sa iubește.
COLORADO: Târgul dragostei.
TEATRUL VICTORIEI: O familie trăznită.
MODERN: Al 8-lea păcat.
TEATRUL NOSTRU: Rețeta fericirii.
TEATRUL MIC: Oameni de afaceri.
TEATRUL NOU (sala M. Basarab): Așa începe dragostea.
REVISTE
ALHAMBRA: Îngerul albastru.
GIOCONDA: Victoria.
SAVOY: Primăvara la Savoy.
STUDIO BARAȘEUM: Sonata Kreutzer.
BARAȘEUM: Tevie Lăptarul.
NORA PIACENTINI - ATLANTIC: Athenée Palace.
TEATRUL PTR. COPII MICUL GULIVER: Copiii, mugurii păcii.
CARAVANA (B-dul Brătianu 20): Pădurea fermecată.
CIRCUL ZOOLOGIC KRATEJL la Palladium (ora 18.30): Program excepțional.
CIRCUL MILLEA (bariera Vergului): Numere de atracție.

CINEMATOGRAFE

CENTRALE
ARO: Colonel Chabert.
SCALA: Fiul păcatului.
REGAL: Serenada [illegible].
TRIANON: Viky.
TIVOLI: La răscruce.
LUXOR: Dragoste sincolo de viață și moarte.
BD. PALAS: Vânători de zestre.
FEMINA: Femeia fără stăpân.
FANTASIO: Cântecul Primăverii.
CAPITOL: Poarta de aur.
SELECT: Stigmatizata.
CENTRAL: Doamna consimte.
EXCELSIOR: „Marina își îndeplinește misiunea".
A.R.P.A.: Leul din Damasc.
CASANDRA: Primăvară mortală.
CORSO: O melodie pentru doamna și jurnal.
VICTORIA: Nebunul străzii.
FRANKLIN: Romanța Parisului.
OMNIA: O fetiță cântă și revistă.
TINERETULUI-Elisée: Mascatul (3 serii).
NISSA: Vrăjitorul din Oz și revistă.
CARTIER
AIDA: Tarzan stăpânul Junglei, jurnal și revistă.
ASTORIA: Pat și Patachon recruți și revistă.
AMERICAN: Viva Villa și revistă.
BARCELONA: Omul invizibil și revistă.
CLASIC: Femeia invizibilă și artiști.
CARAMIDARII DE JOS: Circul și jurnal.
DACIA: Iubitul anonim și jurnal.
DIANA: Răzbunarea fatală și revistă.
ELDORADO: Casa misterelor și revistă.
FLORIDA: Răscoala munților și revistă.
GLORIA: Volga Volga.
I.G.A.F. (COTROCENI): Iubitul Anonim.
IZBANDA: Conflict conjugal și jurnal.
ILEANA: Sergentul York și revistă.
LIA: La paradisul femeilor și jurnal.
MIORIȚA: Femei care n'au dreptul să iubească.
MARNA: Zori de zi și revistă.
MILANO: Nopțile lor și revistă.
MARCONI: Valsul nemuritor și revistă.
MODEL: Taras-Bulba și artiști.
MONI: (Joi, Sâmbătă și Duminică): Au fost unase.
NERO: Vacanță pe Riviera și revistă.
ODEON: Nu sunt superstițios și jurnal.
PACHE: Vacanță și revistă.
RAHOVA: Sărmanul Pareț și revistă.
RIGOLETTO: Dragoste de cavalerist și revistă.
REX: Parodia vieții.
ROMA: D-ra Șiffon se mărită și revistă.
SPLENDID: Pilotul minune și revistă.
TOMIS: Topper și fantome.
UNIC: Echipajul și completare.
UNIREA: Crinul Chinei și revistă.
VERGU: Apărarea are cuvântul.
VOLGA: Pat și Patachon marinari.
VENUS: O scrisoare pentru mama și revistă.
CONCERTE
ATENEU: (ora 7.30): Concert de violă Ernst Wollfisch. La pian: Gary Wollfisch.

EXPOZIȚII

ATENEUL ROMAN: Stiubei, Ionescu-Sin, pictură.
DALLES: Emilia Sărăteanu, pictură.
MINIST. INFORMAȚIILOR: Expoziția de desene N. Grigorescu.

De vânzare un salon Louis XVI
cu perne de puf mătase moire, vitrină, toate foarte bună stare
Speranței 47. Etajul 2
Vizitarea dimineața
22

Ocazie rară
Vând urgent VIOARĂ maestru italian Tomasso Carcassi, șapte milioane. V. Ionescu
Str. Mircești 31, Piața Chibrit
68

ACTUL DE ACUZARE

(Urmare din pagina I-a)

al guvernului pentru chestiunile evreești, de ani major, cu ultim domiciliu în București, în prezent arestat;

24. — Eugen Cristescu, fost director general al poliției secrete a serviciului antonescian, de ani major, cu ultim domiciliu în București, în prezent arestat.

Având în vedere că în privința acuzaților general Dumitru Popescu, inginer C. Bușilă inginer N. Mareș și doctor Petru Tomescu, susmenționați, ne-am sesizat din oficiu în conformitate cu dispozițiunile art. 5, alin 2 din legea nr. 312/945;

Având în vedere actele de cercetare și instrucția urmată în cauză;

Văzând și dispozițiunile art. 8 din legea nr. 312/945 pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării sau crime de război;

Expunem următoarele:

Ion Antonescu și cei care l-au sprijinit în politica sa, s'au făcut vinovați de dezastrul țării și crime de război, prin aceia că au trădat interesele poporului român, punând țara în slujba dușmanului fascist și hitlerist. Națiunea română reprezentată prin judecătorii poporului va avea să cerceteze faptele lor și să hotărască osânda ce li se cuvine.

In cercetarea crimelor regimului care a subjugat poporul român timp de 4 ani, instrucția s'a străduit să nu alunece pe panta legitimei indignări.

Arătând numai ce am socotit caracteristic, am urmărit însă cu sârguință ca ceea ce desvăluim, să corespundă riguros realității. In metoda noastră de cercetări am fost călăuziți de o supremă dorință și anume: atunci când, mai târziu, în timpuri de răgaz și liniște, se va scrie istoria dureroasă a regimului Antonescu, această istorie să fie o adâncire și o completare a cercetărilor noastre și nici de cum o desmințire.

Rolul nostru este să ridicăm vălul de minciună cu care acești oameni au căutat să se acopere și să-i arătăm țării și să-i supunem judecății în toată realitatea josniciei lor, pentrucă atunci când ei vor fi osândiți, osânda lor să fie aspră și să exprime unanimitatea conștiințelor poporului român.

I. TRADAREA ȚARII ȘI PREGATIRILE ANTERIOARE

Guvernul Ion Antonescu își are originea în acțiunea de trădare a intereselor naționale ale poporului român în folosul Germaniei hitleriste; de aceia timp de 4 ani, dela 6 Sept. 1940 până la 23 August 1944, el nu a fost un guvern al poporului român ci un guvern al intereselor germane în România.

El a fost pregătit cu mult înainte, de cercurile reacționare românești, cari încă din 1930 au militat pentru o politică de fascizare internă și de dușmănie și agresiune față de Uniunea Sovietică.

In România nucleul coloanei 5-a a fost gruparea legionară, care urmărea cu perseverență opera de destrămare a țării și care grație unei lovituri de forță, în ziua de 6 Septembrie 1940, echipa de care nemții o socoteau drept cea mai servilă lor, ajunge la conducerea statului român. In fruntea acestei echipe nemții au pus pe Ion Antonescu.

Dela 6 Septembrie 1940 până la 23 August 1944, echipa dictaturii Antonescu a fost succesiv remaniată. Toate remanierile au fost determinate în mod exclusiv de interesele Germaniei și ale clicii trădătoare din țară.

II. MISIUNEA LEGIONARILOR ȘI INLATURAREA LOR

Componenta dictaturii a avut la început un caracter mixt: legionari și reacționari fasciști, infeudați politicii hitleriste.

Misiunea pe care nemții au atribuit-o organizației teroriste a legionarilor, era aceea de a suprima prin mijloace teroriste orice rezistență împotriva politicii de aservire față de germani.

Acest lucru reese și dintr'o scrisoare în care Himler îi scrie lui Horia Sima:

„Am primit astăzi pentru o întrevedere pe colaboratorul dvs. doctor Biriș, care cu ocazia șederii sale în Berlin s'a prezentat la Gruppenführer-ul Heydrich, șeful poliției de siguranță, pentru a discuta împreună problemele polițienești, în special pregătirea și completarea cadrelor".

„In această primă epocă a preluării puterii, au fost trași la răspundere și împușcați de către mișcare, în afară de justiția de stat, oamenii și adversarii similarii cazului legionarilor care au răzbunat moartea stimatului și iubitului lor căpitan, cum și a nenumăraților camarazi.

„O asemenea măsură este justă pentru că ea nu poate fi adusă la îndeplinire niciodată de justiția ordinară, care este legată de paragrafe și va depinde totdeauna de un formalism al paragrafelor".

Dar grupul legionar al echipei, îndeplinindu-și această misiune dată, prin caracterul său anarhic, amenința din ce în ce mai mult statul cu dezorganizarea totală, ceeace numai corespundea scopurilor finale ale lui Hitler care urmărea ca România să-i servească drept bază militară și economică bine organizată, pentru realizarea planurilor de agresiune în Balcani și contra URSS.

Acest lucru reese și din scrisoarea trimisă curții marțiale de casare și justiție, de către generalul Hansen, șeful misiunii militare germane din România din care cităm:

„Generalul Mehedinți m'a vizitat la 22 Ianuarie 1941. la Hotel Ambasador, nu din îndemnul său propriu, ci eu l-am rugat pentru această vizită, în mod expres.

„Am făcut aceasta, pentru faptul că legionarii au procedat la rebeliune în mod evident în completă neștiință sau chiar greșita interpretare a atitudinei armatei germane, care în concordanță cu politica oficială a Marelui Reich și directivele acestuia era hotărîtă să păstreze, bine înțeles o loialitate față de conducătorul statului general Ion Antonescu.

„Rebeliunea, începută fără știința misiunii militare germane, ar putea periclita prin situația ei hotărîtă și cu urmările ei posibile, fapte importante militare.

...De aceea trebue să fie clar că armata germană, contra voinței sale bine accentuată, s'ar vedea pur și simplu forțată să intervie și că aceasta s'ar produce bine înțeles fără prejudiciul sentimentului de amiciție față de legiune și numai în favoarea conducerii legale a statului, care a oferit Führerului Adolf Hitler încrederea necondiționată".

Inteleгând că ramura militaristo-fascistă a lui Antonescu îi era mai utilă realizării acestor scopuri. Hitler admite înlăturarea grupului legionar și aprobă dinainte măsurile pe care Antonescu le va lua în acest scop.

Neînțelegerile dintre cele două grupuri din guvern culminează în rebeliunea dela 21 Ianuarie 1941. Ion Antonescu înlăturând dela conducere grupul legionar, conducătorii acestuia se refugiază în Germania unde sunt ținuți ca echipă de rezervă.

CRIMELE CARE AU CONDUS LA DEZASTRUL ȚARII

Din primul moment al instaurării dictaturii lui Ion Antonescu se evidențiază caracterul hitlerist al guvernării.

Primul act concret de trădare națională, pe care îl face dictatura Antonescu, este invitarea armatelor hitleriste să intre pe teritoriul țării.

Această încălcare a suveranității statului, care produce consternare în massa poporului român, este înfățișată sub formula ipocrită de „Misiune Militară Germană" menită să dea concursul pentru dotarea și instruirea armatei române.

Din chiar documentul Tippelskierch reese în mod evident că ceea ce urmărea în primul rând era ocuparea militară a României de trupele germane și că așa zisa instruire a armatei române nu era decât un pretext, întrucât efectivele arătate în chiar acest depășeau cu mult efectivele necesare pentru instruire. Dealtminteri, chiar dela început, pe poarta deschisă de acest aport, nemții aduc în țară contigente din ce în ce mai masive, lucru care reese și din documentele Statului Major.

De fapt aveam o ocupație germană a țării.

INDIGNAREA POPORULUI

Opinia românească a primit cu indignare armatele germane.

Cităm din nota dictată de Ion Antonescu, directorului de cabinet militar col. Radu Davidescu, asupra conversației avută cu Ribbentrop.

12 Februarie 1942

. . . .

„Am subliniat, fără ezitare, că la 6 Sept. când am luat conducerea Statului, singur și numai cu sprijinul d-lui Mihai Antonescu, am declarat fără a întreba poporul că politica ce trebue s'o duc este alături de axă; că este exemplu unic în istoria popoarelor, că doi oameni îndrăzneți să declare deschis și să cheme poporul și să lucreze într'o politică care era natural să pară odioasă pentrucă într'un an suferise cele mai grele și catastrofale lovituri — prăbușirea frontierelor — și aceasta datorată poporului cu care decisesem să fac politica de colaborare și amiciție pe când imensa massă a poporului nutrea acum, natural, sentimente contrarii și care purtau ură asupra acelui popor".

„Am accentuat că nimeni nu poate pretinde ca a doua zi după catastrofă să iubească și să se ralieze la popoarele care loviseră".

In urma unor acte de sabotaj, se iau măsuri severe de pază, iar guvernul Antonescu este nevoit să ia măsuri de militarizarea întreprinderilor și a muncitorilor.

Cât de mult a crescut ura împotriva nemților în rândul ostașilor români s'a dovedit la 23 August 1944, când toată armata în mod spontan și entuziast a întors armele și a pornit la luptă contra lor. Pentrucă teroarea și legea marțială nu mai erau în mâna lui Ion Antonescu, care îi silea să meargă la război contra voinței lor.

Intrarea trupelor germane în țară, ascunsă poporului de Ion Antonescu sub forma unei „misiuni militare de instrucție" este una dintre primele acțiuni criminale care au avut drept consecință aservirea României în toate domeniile, politic, militar și economic.

Rostul infiltrației germane

Pe plan militar rostul acestei infiltrațiuni a trupelor germane în țara noastră a fost:

1. Formarea une baze militare de operațiuni în Balcani.
2. Concentrarea de forțe masive germane în Moldova, în vederea unui atac împotria U.R.S.S.

Dovada evidentă a intențiunilor germane în legătură cu acest act reese din convorbirile ce au avut loc între ministrul de externe Mihail Sturdza și Fabricius, ministrul Germaniei la București la 18 Sept. 1940 a doua zi după acceptarea intrării în țară a misiunei militare germane.

Trupele germane din Muntenia și Dobrogea au trecut în Bulgaria și au exercitat atacuri asupra Greciei în primăvara anului 1941. Unitățile din Banat au atacat pe aliata noastră Iugoslavia în Aprilie 1941, iar cele concentrate în Moldova, au atacat U.R.S.S.-ul.

Intenția lor agresivă în Balcani și față de URSS rezultă dintr'o serie de documente dintre care cităm numai conversațiile cu generalul Hansen și propunerile misiunii militare germane, pentru acoperirea Moldovei, din 16 Noembrie 1940 precum și cele două hărți ale Marelui Stat Major anexate acestor documente Din acest document rezultă, evident, că există cu mult înainte de începutul războiului, un plan de colaborare a armatei române cu trupele germane din așa zisa „misiune militară", cu scop de agresiune contra URSS și pentru sprijinirea agresiunii în Balcani.

Ion Antonescu confirmă această intențiune agresivă față de vecina noastră dela Răsărit în expunerile făcute Consiliului de Miniștri la 18 și 26 Noembrie 1940, când lasă să se vadă destul de transparent, că hotărârea de agresiune este luată și va fi pusă în lucrare în momentul oportun.

In acest sens cităm dintre declarațiile făcute de Ion Antonescu în Consiliul de Miniștri dela 8 Noembrie 1940:

„Cu privire la chestiunea în legătură cu Rusia, aceasta este o problemă mai vastă, mai complicată, care nu se poate tranșa imediat, pentru că acei care sunt infinit mai mari și infinit mai puternici decât noi nu o pot tranșa imediat. Sunt chestiuni care reclamă soluționarea problemei în etape succesive și la momentul oportun (fila 3).

. . . .

„Știți că deocamdată nu este niciun pericol de război din acea parte pentrucă frontierele noastre sunt garantate de puterile Axei și această garanție va juca cu atât mai mult, când vom încheia săptămâna viitoare un act pentru siguranța și poziția noastră europeană, act pentru o importanță capitală. Astfel, în această privință nu avem nici o temere."

„Deci problema rusească o vom rezolva pe plan internațional când se vor rezolva problemele Europei Centrale și europene dintre Rusia și celelalte state ale Europei" (filele 3 și 4)

Iar în consiliul de miniștri dela 26 Noembrie declară:

„In ceeace privește frontiera de Est, este o problemă care se va rezolva pe plan european, în care România va interveni atunci când situația va fi favorabilă și când va putea să acționeze odată cu cei interesați deopotrivă în chestiunea slavă și bolșevică".

Pe linia acestei politici de dezastru național, pe care guvernul se angajase, Ion Antonescu anunță, tot în consiliul de miniștri dela 18 Noembrie 1940, când România urmează să-și dea adeziunea ei la pactul tripartit.

Guvernul Antonescu semnează la 23 Noembrie 1940, aderarea la pactul tripartit, aderare care pentru țara noastră însemna recunoașterea așa zisului „spațiu vital" și „ordinei noui în Europa", formulă sub care se ascunde o politică imperialistă a hitlerismului și a fascismului, a cărei primă victimă urma să fie România.

O MANA PRIETENEASCA SE INTINDE

In această epocă, cu toată tendința de ostilitate din partea guvernului român, totuși guvernul U.R.S.S. ne întinde prietenește mâna și încearcă strângerea relațiunilor economice și politice după cum reese și din raportul din 4 Decembrie 1941 al ministrului României la Moscova, Gr. Gafencu.

. . . .

„Primirea făcută de autoritățile sovietice delegației economice române la Moscova și o serie de atențiuni speciale, precum și atitudinea d-lui Mikoian, comisarul poporului pentru comerțul exterior în primele două ședințe, denotă o particulară bunăvoință a guvernului sovietic față de România".

Iar ministrul României la Berlin Bosie, raportează la 5 Aprilie 1941, cele discutate cu d. Dekanosow, ambasadorul Uniunii Sovietice la Berlin:

„D-sa mi-a spus că nu poate exista război în Europa fără ca acesta să nu se întindă și asupra Balcanilor. Odată aprinsă această regiune, diferitele țări care o compun sunt silite, prin forța lucrurilor, a lua pozițiune.

„După ce a trecut în revistă diferitele state balcanice s'a oprit asupra României, exprimându-și părerea că locul ei depinde de interesele ei actuale.

„D-sa se mărgini a-și manifesta compătimirea față de exodul populației românești din Ardealul ocupat, manifestându-și surprinderea că puterile Axei nu reușesc a impune guvernului din Budapesta, o purtare diferită față de români, dat fiind că atât România cât și Ungaria sunt aderente ale Pactului Tripartit".

. . . .

„La plecare, d. Dekanosov mi-a mulțumit pentru prilejul de a avea o conversațiune cu mine, pe care a binevoit s'o clasifice de „interesantă", adăogând că nu depinde decât de mine ca să mai avem din când în când ocaziunea unor schimbări de vederi dacă posibil și mai „interesante"; fără a-i răspunde cu acelaș ton, m'am mărginit să-i mulțumesc pentru vizita ce-mi făcuse.

Nu am crezut lipsit de interes de a vă raporta această întrevedere destul de caracteristică, ținând seamă de jocul politic actual al Moscovei".

ATITUDINEA CERCURILOR REACȚIONARE

Ion Antonescu și guvernul său răspund agenților noștri diplomatici din străinătate să respingă orice încercare de apropiere de U.R.S.S., și să evite discuțiuni care ar putea fi îndreptate în sensul că România s'ar îndepărta dela politica sa alături de Axă.

In adevăr, declarația de război a lui Hitler împotriva U.R.S.S. găsește România cu totul aservită politicei germane, prin fapta lui Antonescu și a acoliților săi, astfel că guvernul dictaturii fasciste împotriva intereselor țării, comite cea mai mare crimă petrecută în istoria poporului român, alăturându-se Germaniei hitleriste la agresiunea contra popoarelor din Rusia Sovietică, cu concursul tuturor cercurilor reacționare în numele cărora vorbeau atunci Iuliu Maniu și C. I. C. Brătianu.

Sunt caracteristice în acest sens nenumăratele memorii adresate lui Ion Antonescu de către Iuliu Maniu și C. I. C. Brătianu, dintre care cităm următoarele pasagii:

„Partidul național țărănesc, împreună cu întrega opinie publică aprobă acțiunea militară întreprinsă pentru desrobirea Basarabiei și Bucovinei și eliberarea elementului românesc de peste Nistru, de sub regimul comunist și reclamă cu însuflețire rezultatele obținute în această privință" scrie Iuliu Maniu la 8 Noemvrie 1940. Aceștia îl asigură după cum urmează:

„V'am comunicat că departe de a crea vreo dificultate guvernării, a cărei răspundere ați luat, nu vom refuza concursul nostru technic ca să reușească opera de dreptate, de asanare morală și de reconstrucție pe care o anunțați".

Ion Antonescu nu ar fi putut începe războiul antisovietic și nici realiza regimul de dictatură dacă nu er fi avut concursul — când deschis și oficial, când tacit și ascuns — al conducătorilor vechilor partide național țărănesc și național liberal.

Pentrucă memoriile celor doi conducători ai partidelor istorice, ca cel citat mai sus nu erau decât o verigă din lanțul colaboratorilor cu dictatura.

Acest război nu s'ar fi putut realiza dacă echipa scelerată a lui Ion Antonescu sprijinită de conducători reacționari din România, nu ar fi deschis frontierele țării, pentru a da poporul și armata pe mâna și la discreția hitlerismului cotropitor și dacă nu ar fi deslănțuit împotriva poporului cea mai neagră teroare cunoscută în trecutul său.

JAF ȘI MACEL

Așa dar, crima clicilor fasciste — reacționare, în frunte cu Ion Antonescu, îmbracă un dublu aspect: jefuirea, cotropirea și exterminarea populației din teritoriile ocupate și trimiterea cu cruzime la moarte sigură într'un război de jaf a sute de mii tineri români. Exemplul îngrozitorului măcel dela Odessa, unde au murit 71.585 ofițeri și soldați, este edificator.

Planurile trădătoare și criminale ale acestor conducători dușmani ai poporului, au îndoliat întreg poporul românesc pentru ambițiile lor imperialiste și au servit bogățiile țării nemților, trădând astfel poporul care nu a dorit niciodată acest război.

Ion Antonescu și guvernul său sunt responsabili de crima de a fi pornit războiul prin surprindere contra URSS., fără declarare de război, numai prin acea poruncă: „Vă ordon treceți Prutul" călcând prin aceasta una din regulile de bază ale dreptului internațional.

Ei sunt responsabili că au pornit această criminală tovărășie cu nemții, împotriva marei vecine URSS, care dorea o colaborare pașnică cu poporul român. Această crimă fără precedent în istorie a avut urmări dezastruoase și prin aceia că nemții au folosit armata noastră în cursul luptelor, în situațiunile cele mai primejdioase deasupra puterilor omenești.

Mihai Antonescu declară textual în consiliul de miniștri dela 25 Iunie 1942: ...In fața acestei situații, am avut onoarea ca încă din ziua de 9 Ianuarie 1941, să discut la legațiunea germană cu trimișii speciali germani ipoteza unui atac al Rusiei și intrarea în acțiunea Germaniei pentru apărarea noastră cum și ipoteza deschiderii războiului germano-rus".

Trimiterea armatei române în război se face în urma unei serii de convorbiri secrete și pe baza unor documente scrise dintre cari și scrisoarea lui Hitler din 18 Iunie 1941 în care nu se arată decât faptul că armata română este înglobată sub comanda germană, că Hitler va avea grijă de prestigiul personal al lui Ion Antonescu și prin care se precizează misiunea primă a armatei noastre.

Aceasta se traduce pe plan militar cu transformarea României în colonie germană — Germania era țara suzerană iar România vasala ei, cu toate atributele medievale ale vasalității. Acest caracter de vasalitate față de Hitler îl păstrează armata română până la 23 August 1944 și se manifestă în toate raporturile dintre cele două armate.

Dacă intrarea în război este o crimă, continuarea lui este o agravantă și mai mare.

I. Antonescu în două scrisori consecutive, de o josnicie pe care nici un vasal n'a arătat-o vreodată suzeranului său, asigură pe Hitler că, „VA MERGE PANA LA CAPAT CU ACȚIUNEA CE A PORNIT IN RASARIT", adăogând „NU PUN NICI O CONDIȚIUNE ȘI NU DISCUT CU NIMIC ACEASTA COOPERARE MILITARA PE UN NOU TERITORIU", iar mai departe „VOI INDEPLINI MISIUNEA MILITARA PREVAZUTA IN SCRISOAREA EXCELENȚEI VOASTRE ȘI VOI ASIGURA CONDIȚIUNILE IN REGIUNEA INDICATA".

Soldatul român a trăit iernile grele ale Rusiei, fără echipament, fără aprovizionare, a fost ținut pe front printr'o disciplină bazată pe teroare, a făcut războiul fără ideal și fără glorie. A început să cunoască și să stimeze pe camaradul rus din față în măsura în care ura pe soldatul neamț de alături. Mult trâmbițata „camaraderie româno-germană" a fost cea mai nerușinată minciună din toate minciunile propagandei româno-germane. Soldații români sunt împușcați de SS nemți: ei fac sute de kilometri pe jos, prin frig sau noroi, câtă vreme soldații nemți merg cu trenuri sau camioane, iar când ai noștri cer să fie luați și ei, primesc drept răspuns lovituri cu patul armei sau gloanțe. Pentrucă unitățile nemțești să se poată odihni sau să poată pleca în concediu, soldații români sunt ținuți în linia de front câte 10 luni neîntrerupt. divizii întregi, fără comandanții lor, sunt înglobate sub comandamente germane, se dau ordin unităților românești să nu execute decât ordinele ofițerilor nemți. Ostașul român ajunge sluga soldatului neamț, după cum comandantul suprem al armatei române se angajase sluga lui Hitler.

Iar Ion Antonescu, în ordinul său către marile unități, din 5 Februarie 1943, poruncește:

„Dorința de a veni în țară pentru cei ce au avut concediu și așa zisa preocupare de împlinire a altor idealuri naționale, vor fi socotite manifestări periculoase pentru disciplina militară și sancționate ca atare.

„Cer tuturor, dela general la soldat, să-și ascută voința și hotărârea pentru ca la momentul hotărât să poată da inamicului lovitura de moarte. Aceasta trebue să fie crezul tuturora și toți comandanții vor trebui să-l desvolte și insufle astfel subalternilor lor încât orice propagandă inamică să fie cu hotărâre și dispreț respinsă, orice șovăială sau rezervă din rândurile proprii să fie denunțată și sancționată fără îngăduință".

Cât a costat bănește în realitate acest război nenorocit și pierderile ce am suferit depe urma lui, este prea devreme ca să ne putem pronunța pe baza de cifre controlate. In declarația făcută de Mihai Antonescu în ședința Consiliului de miniștri din 8 Iunie 1944, acesta afirmă că războiul ne-ar fi costat până la acea dată 400.000.000.000 lei, valută 1938 (aproximativ 40 mii miliarde lei la valoarea actuală), cifră care — fără îndoială — este mult sub realitate.

In privința pierderilor de materiale, am dat mai sus cu titlu de exemplu cifra pierderilor suferite numai într'un sector al avuției naționale — la C.F.R. — și numai de pe urma bombardamentelor.

Aceiași instituție a mai suferit pagube cu ocazia retragerii armatei germane (sustrageri de materiale, dinamitări, deteriorări, etc., 37.480.000.000 lei valuta 1938 — cifră în care sunt cuprinse și pagubele din zona de operații.

Valoarea pierderilor suferite de industriile de petrol — după cifrele date de guvernul Antonescu — numai depe urma bombardamentelor:

1. In bombardamentul dela 18 Iulie 1941 și 1 August 1943	4.604.500.000 lei
2. In bombardamentul dela 5 Aprilie 1944—19 August 1944	24.480.700.000 „
3. In bombardamentele germane din luna August 1944	281.800.000 „
Total	29.367.000.000 lei

în valuta anului 1944.

POLITICA EXTERNĂ

In politica externă și internă, guvernul dictaturii Antonescu, indiferent de miniștrii care s'au perindat dela 6 Septembrie până la 23 August 1944, au avut o linie de perfectă continuitate, care se poate numi politica de fascizare și aservire a României, Germaniei hitleriste.

Drept rezultat al acestei politici, România a ajuns la marginea prăpastiei, a suportat și suportă urmările acestei situații.

Inainte de a se declara război Rusiei Sovietice, diplomația guvernului Antonescu, cunoscând sentimentele stăpânului german față de URSS, din servilism, caută să întreacă chiar pe nemți în adversitate față de marele nostru vecin. Cităm cu titlu de exemplificare scrisorile lui Mihail Antonescu din 16 Aprilie 1941 și 14 Mai 1941, adresate drept răspuns la rapoartele legațiilor române dela Moscova și Berlin. Intr'una din aceste scrisori, ministerul de externe al dictaturii Antonescu, are grijă să recomande ministrului nostru depe lângă guvernul sovietic, că trebue să evite orice gest care ar putea fi interpretat ca un act de prietenie față de Rusia Sovietică.

Starea de dependență față de germani, a politicei externe a guvernului Antonescu reese și mai evident din declarația de război făcută de România Statelor Unite ale Americii, în ziua de 12 Decembrie 1941. In arhivele secrete a lui Mihai Antonescu găsim o notă, în care se arată că chiar în dimineața aceleiași zile, s'a prezentat baronul Killinger, împreună cu Bova Scoppa, ministrul Italiei și au stabilit de comun acord ca România să declare război Statelor Unite.

Una din cele mai infame atitudini ale guvernului Antonescu a fost poziția luată în chestiunea Ardealului de Nord.

Guvernul Antonescu întreține prin propagandă ideia unui război româno-maghiar și când nemții ar fi putut permite un conflict între sateliți. Antoneștii au avut tot timpul cinismul de a le stimula credința că nemții ne vor restitui Ardealul de Nord, în schimbul cât mai multor sacrificii de sânge în războiul antisovietic.

SCRISUL

Scrisul a fost pus de Antonescu în slujba dictaturii sale și a lui Hitler. Timp de 4 ani de zile nu s'a publicat la lumină în țara românească. decât ceeace convenia clicii antonesciene și nemților.

PLEBISCITELE

Ca și stăpânul său Hitler, pe care vrea să-l imite, Ion Antonescu și guvernul său fac cele două plebiscite dela 2 Martie 1941 și 9-15 Noembrie 1941. Modul cum ele au fost concepute, întrebările puse și modul cum au fost realizate, constitue o batjocorire a voinței poporului român. Rezultatele acestor plebiscite, hotărâte mai dinainte, trebuiau să arate lumii că poporul român dă aprobarea sa politicii guvernului Antonescu.

Aceasta constitue cea mai grosolană dintre minciunile guvernului Antonescu, în timp de patru ani.

URA DE RASA

Ca toate guvernele hitleriste ale statelor satelite, guvernul Antonescu a practicat o politică de un antisemitism sălbatic.

In epoca legionară bunurile evreești, s'au luat de către susținătorii de atunci ai regimului, cu pistolul în mână, fără bani sau cu sume de bani, de multe ori sub a suta parte din prețurile reale.

RESPONSABILITATEA MINIȘTRILOR

Ion Antonescu nu este singur responsabil de această crimă săvârșită împotriva poporului român. Ceeace știa soldatul român, știa țara întreagă, știau și aveau datoria să știe membrii guvernului.

Din interese josnice, din slugărnicie față de nemți, din obediență față de Ion Antonescu, nici unul din acuzați nu a găsit în sufletul lui o tresărire de conștiință națională, care să-l facă să schițeze măcar un gest de protest sau de desolidarizare, față de continuarea războiului criminal. Dintre toți colaboratorii lui Ion Antonescu, acuzații din acest proces sunt aceia cari se întreceau în a se arăta cât mai fideli lui Hitler și Antonescu, de frică să nu-și piardă avantagiile situațiilor lor și se remarcau în aportul ce fiecare aducea pentru adâncirea dezastrului țării, care se caracterizează în următoarele pierderi ocazionate de războiul nesăbuit împotriva U. S.:

Armament	15.974.172.543 lei
Harnașament	8.262.156.634 „
Mijloace de transport hipo	2.534.985.900 „
Material transmisiuni	2.464.428.700 „
Material geniu	1.857.014.950 „
Material intendență	98.648.467.500 „
Materiale apărare contra gazelor	19.792.500.000 „
Material sanitar	1.900.000.000 „
Autovehicule	12.001.250.000 „
Total	145.038.673.218 lei

Valoarea pierderilor suferite de C.F.R. din cauza bombardamentelor aeriene:

	Valoarea la data bombardamentului	Valoarea actuală de refacere
Clădiri	12.795.530.000 lei	49.669.625.000 lei
Linii	1.228.175.000 „	3.684.525.000 „
Locomotive	551.600.000 „	2.206.400.000 „
Vagoane	9.267.460.000 „	32.223.400.000 „
Poduri	108.300.000 „	596.900.000 „
Instalații S. T. B.	305.000.000 „	1.528.800.000 „
Conducte	271.455.000 „	446.500.000 „
Diverse materiale, inventar, instalații	2.009.000.000 „	10.222.000.000 „
Total	27.626.520.000 lei	100.578.150.000 lei

(In valute 1938).

„Graiul Nou" despre judecarea clicei antonesciene

„Graiul Nou", Ziarul Direcțiunii politice a grupului de trupe ale Armatei roșii, publică în numărul său de eri sub titlul: „La judecarea clicei antonesciene" și sub semnătura d-lui A. Tanin, următorul articol:

„Luni, 6 Mai, în fața Tribunalului Poporului din România compare lotul marilor criminali de război români în frunte cu Ion și Mihai Antonescu. Este „echipa" care, dealungul acestui război, a realizat în România planurile și sarcinile puse de Berlinul hitlerist.

Acest proces începe în timp ce Tribunalul Internațional din Nürnberg continuă judecarea principalilor criminali de război, stăpânii de eri ai lui Antonescu și clicii sale. Filiala antonesciană a lui Hitler e judecată la București; acuzații însă poartă întreaga răspundere, împreună cu cei judecați la Nurnberg, pentru complotul hitlerist de cotropire și războiul hitlerist de cotropire și jaf.

Ion Antonescu și clica lui au făcut din România principalul satelit al lui Hitler. Dintre toți trădătorii de popoare, care și-au împins țările alături de Germania hitleristă, ei i-au dat cele mai mari efective armate, o principala bază de atac împotriva Uniunii Sovietice, cele mai însemnate resurse economice. Astfel a alimentat Antonescu pe monstrul care a atacat Uniunea Sovietică, a jefuit și a terorizat populația sovietică în teritoriile vremelnic cotropite. Dar nu numai atât. Regimul Antonescu n'a fost un simplu „executant al ordinelor" lui Hitler, cum vor căuta probabil să prezinte lucrurile unii dintre criminalii ce vor fi judecați acum. Pomelnicul crimelor, comise de oamenii lui Antonescu în teritoriile sovietice, este nesfârșit. „Administrația" antonesciană a lăsat în urma ei moarte, sânge și ruine.

Comunicatul Comisiei Extraordinare de Stat pentru cercetarea crimelor hitleriste arată că numai la Odesa au fost executați 200 mii de cetățeni sovietici. In Republica Moldovenească, în Ucraina, la Odesa, au fost distruse sute de întreprinderi, școli, spitale, instituții de cultură, monumente de artă. Toate acestea, regimul antonescian le numea „cruciada sfântă" și „misiune civilizatoare".

Clica antonesciană a pus în aplicare a dat viață ideologiei imperialiste a vechilor clici reacționare, amplificând-o cu practicile fascismului, târînd propriul său popor pe calea aventurii, care i-a fost atât de nefastă.

Procesul marilor criminali de război români se judecă în momentul, când forurile internaționale discută chestiunea României. Dacă în fața acestor foruri există azi un „caz" al României, dacă România are situația țărilor foste satelite ale Germaniei, întreaga răspundere o poartă Ion Antonescu și clica acestuia. Ceeace însă această clică a dăunat României în fața lumii democratice, a reparat poporul român prin actele lui democratice, prin loialitatea lui de astăzi, prin aportul lui real la victorie asupra Germaniei hitleriste.

Judecând pe marii săi criminali de război, poporul român participă la actele de justiție internațională. Pedepsind pe organizatorii agresiunii, cotropirii, jafului și învrăjbirii dintre popoare, el contribue la purificarea atmosferei internaționale, la consolidarea democrației și păcii".

Prevenirea și combaterea bolilor venerice

Conferința d-lui dr. Paul Pruteanu

Marți seara, d. dr. Paul Pruteanu, directorul medicinei din ministerul asigurărilor sociale, a ținut la posturile noastre de radio o conferință despre „Prevenirea și combaterea bolilor venerice".

D-sa a început prin a sublinia că, din nenorocire, în țara noastră bolile venerice și în deosebi — sifilisul — constitue un adevărat pericol social. Acest pericol, a devenit și mai acut, acum după al doilea război mondial, dat fiind lipsa de medicamente și împuținarea mijloacelor de combatere și tratament.

In Ardealul de Nord bolile venerice au înregistrat, în anii din urmă, o sporire anormală, atât în mediul urban cât și în cel rural în cari familii întregi sufăr de sifilis sau blenoragie, fără putința de a se trata.

După relatările fostului ministru al sănătății, prof. dr. Bagdasar sunt în țara noastră circa 10 la sută bolnavi de sifilis, adică 1.000.000 cetățeni căzuți, iremediabil, pradă acestui flagel.

Exista, totuși, lege pentru combaterea bolilor venerice potrivit căreia anumite persoane trebuesc să se supună unui control medical periodic la instituțiile ministerului sănătății, iar acum noua conducere a Asigurărilor sociale se ocupă și ea — în cadrele legii de funcționare a ministerului — de chestiunea prevenirii și combaterii bolilor sociale.

Din cercetările făcute de serviciile anti-venerice ale C. C. A. S. pe teren a reeșit la un grup de întreprinderi industriale un procentaj de 7,7% (cu variațiuni de 0,5% la 11,8%) pe când la întreprinderi cari intră în categoria 7-a (restaurante, bodegi, localuri de noapte) a fost găsit un procentaj de 9,5% (cu variațiuni dela 3% la 33%).

Pentru a trece, în mod practic, la o acțiune de combatere a bolilor venerice și în special a sifilisului, Asigurările Sociale au stabilit un plan de lucru care constă în: depistarea cazurilor; aprovizionarea farmaciilor cu medicamente și ameliorarea funcționării serviciilor.

Pentru primul caz, au fost înființate patru servicii speciale, pe sectoare, în înțelegere cu organele ministerului sănătății.

In al doilea caz, la marile întreprinderi, depistarea se va face de către medicii respectivi.

Asigurații din întreprinderile mici cari nu au medici, sunt examinați la serviciile de control periodic anti-venerian.

In ce privește sarcina aprovizionării organizațiilor cu medicamente, d. dr. Pruteanu a spus că C. C. A. S. face toate sforțările pentru aducerea lor atât din țară cât și din străinătate.

Conducerea Asigurărilor Sociale a reușit să aducă din străinătate oarecari cantități de neosalvarsan și de bismut, dar nevoile sunt încă foarte mari.

Măsurile de prevedere luate și posibilitățile bugetare și-a încheiat d. dr. Pruteanu conferința d-sale, îndrituesc să se creadă că acțiunea de combaterea bolilor sociale va da rezultatele scontate și — mai ales — necesare.